

SINUS

PERSICUS

دهانه غلامان، شهری هخامنشی در جنوب شرقی ایران

نویسنده (گان): سورن آذرنوش

منبع: سینوس پرسیکوس، سال ۳، شماره ۵، ۵۵-۶۳.

گروه پژوهشی باستان کاوی تیسافرن

Dahāneh-ye Qolāmān, An Achaemenid City in Southeastern Iran

Author(s): Suren Azarnush

Source: Sinus Persicus, January 2026, VOL. 3, NO. 5, 55-63.

Published by: Tissaphernes Archaeological Research Group

Stable URL:

<https://doi.org/10.22034/sp.2025.496291.1039>

© 2026 The Author(s). Published by Tissaphernes Archaeological Research Group, Tehran, Iran. Open Access.

This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives License (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>), which permits non-commercial re-use, distribution,

and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited, and is not altered, transformed, or built upon in any way.

The ethical policy of Sinus Persicus is based on the Committee on Publication Ethics (COPE) guidelines and complies with International Committee of Sinus Persicus Editorial Board codes of conduct. Readers, authors, reviewers and editors should follow these ethical policies once working with Sinus Persicus. The ethical policy of Sinus Persicus is liable to determine which of the typical research papers or articles submitted to the journal should be published in the concerned issue. For information on this matter in publishing and ethical guidelines please visit www.publicationethics.org

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

www.tissaphernesArc.ac.ir

Dahāneh-ye Qolāmān, An Achaemenid City in South-eastern Iran

Suren Azarnush¹

Abstract

Many archaeological remains from the Achaemenid empire have been found in various lands; therefore, many authors have researched and written about this empire's cultural and civilizational features. Dahāneh-ye Qolāmān is one of the valuable sites of this empire that still stands. Dahāneh-ye Qolāmān is located 30 kilometers southeast of Zabol and was one of the important sites of the Achaemenids in southeastern Iran. The site was discovered in the 1960s by Italian archaeologist Umberto Scherato, who began archaeological excavations in 1962. Archaeological studies have shown that the structures of this city were built on a high terrace and were used in at least two periods of settlement. A look at the two different types of architectural structures, namely huge buildings and smaller buildings, indicates the various uses of these buildings. Among the large buildings, building number 3 was a large religious structure, building number 1 was a large civil building, and building number 2 was an administrative building. Buildings 4, 5, 6, and 7 were residential and private, all located in the eastern part of the city, and building 15 was an industrial building with religious production. Buildings numbers 16 and 17 were also large public buildings.

Keywords: Achaemenid; Dahāneh-ye Qolāmān; Architecture; Art.

¹ PhD in History, Australia. azarnuche@gmail.com

Article info: Received: 11 August 2025 | Accepted: 1 September 2025 | Published: 1 January 2026

Citation: Azarnush, Suren. (2026). Dahāneh-ye Qolāmān, An Achaemenid City in Southeastern Iran. *Sinus Persicus*, Vol. 3 (5), 55-63.

<https://doi.org/10.22034/sp.2025.496291.1039>

شپږه ښکته علوم انساني و مطالعات فزيکي
پرتهال جامع علوم انساني

دهانه غلامان، شهری هخامنشی در جنوب شرقی ایران

سورن آذرنوش^۱ ID

چکیده

آثار باستان‌شناختی بسیاری از دولت فراگیر و پهناور هخامنشی در سرزمین‌های گوناگون به‌دست آمده است. نویسندگان بسیاری نیز درباره ویژگی‌های فرهنگی و تمدنی این دولت پهناور به پژوهش پرداخته‌اند و از آن نوشته‌اند. دهانه غلامان یکی از محوطه‌های ارزنده این شاهنشاهی است که همچنان پابرجاست. کتاب دهانه غلامان، شهری هخامنشی در جنوب شرقی ایران، مجموعه مقاله‌هایی درباره دهانه غلامان است که به‌کوشش سیدمنصور سیدسجادی منتشر شده است.

واژه‌های کلیدی: هخامنشیان، دهانه غلامان، معماری، هنر.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

^۱ دکتری تاریخ، استرالیا. azarnuche@gmail.com

مشخصات مقاله: تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۵/۲۰ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۶/۱۰ | تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۱۰/۱۱

استناد: آذرنوش، سورن. (۱۴۰۴). دهانه غلامان، شهری هخامنشی در جنوب شرقی ایران، سینوس پرسیکوس، سال ۳، شماره ۵، ۵۵-۶۳.

مقدمه

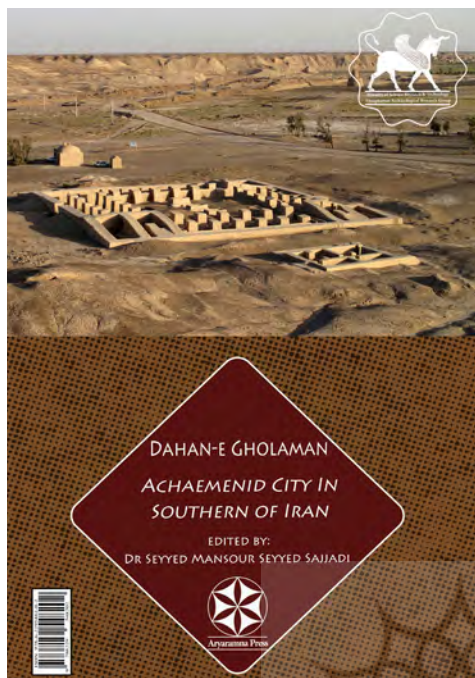
دولت هخامنشی، شاهنشاهی پهنآوری بود که سرزمین‌های بسیاری را در آسیا و آفریقا و اروپا به زیر پرچم خود درآورده بود. پژوهشگران نیز از دیرباز درباره ویژگی‌های فرهنگی و تمدنی این دولت پهنآور به پژوهش پرداخته‌اند. درباره دوره هخامنشی در جای‌جای ایران و نیز یافته‌های فرهنگی آن همچون سفال و نیز ارتباط هخامنشیان با دیگر اقوام، پژوهش‌های بسیاری انجام شده است (برای نمونه بنگرید به محبوب شیشه‌گری و غضنفری، ۱۴۰۳؛ خانی‌پور، ۱۴۰۳؛ سلحشور، ۱۴۰۳؛ ویسی، ۱۴۰۳؛ احمدی، ۱۴۰۳؛ رهبر، ۱۴۰۳؛ دارا، ۱۴۰۳؛ رایگانی و همکاران، ۱۴۰۳؛ فرجامی، ۱۴۰۴؛ امان‌الهی و علیکاهی، ۱۴۰۳؛ زهیری، ۱۴۰۴؛ بابادی و زرین‌کوب، ۱۴۰۴؛ محسن‌زاده و احمدی، ۱۴۰۴؛ Rah- Yaghmaei, 2023; bar, 2023; Aryamanesh, 2025). نیز درباره محوطه‌های باستان‌شناختی آن همچون پاسارگاد و تخت‌جمشید و نقش‌رستم و دهانه غلامان (MehrAfarin, 2021) و دیگر محوطه‌های این شاهنشاهی نوشته‌اند. دهانه غلامان یکی از محوطه‌های ارزنده این شاهنشاهی در سیستان است که همچنان پابرجاست. کتاب دهانه غلامان، شهری هخامنشی در جنوب شرقی ایران، مجموعه مقاله‌هایی درباره دهانه غلامان سیستان است که به‌کوشش سیدمنصور سیدسجادی منتشر شده است.

سیستان و دهانه غلامان

سیستان در کتیبه‌های هخامنشی به‌صورت زرک (زرنگ) آمده است. در کتیبه‌های داریوش و پسرش خشایارشا در نام زرنگ در فهرست کشورهای تابعه شاهنشاهی هخامنشی آمده

است. چنانکه در کتیبه داریوش در بیستون DB (ستون اول، بند ششم، سطر ۱۶) و نیز کتیبه داریوش در تخت‌جمشید Dpe (سطرهای ۱۵ و ۱۶) و همچنین کتیبه داریوش در نقش‌رستم Dna (سطر ۲۴) و کتیبه داریوش در شوش Dse (بند سوم سطر ۲۳) و نیز کتیبه خشایارشا در تخت‌جمشید Dna (بند سوم سطر ۲۰) به زرنگ اشاره شده است (شارپ، ۱۳۴۶). یونانیان این منطقه را درانگیانه و درانجانا خوانده‌اند و در زمان پارت‌ها و با سرازیر شدن سکاها به این سرزمین در سده‌های نخست میلادی اینجا سکستان نامیده شد. به‌احتمال بسیار زیاد اینجا مطابق با شهر زرین هخامنشیان است.

دهانه غلامان در ۳۰ کیلومتری جنوب‌شرقی زابل جای دارد که یکی از محوطه‌های مهم هخامنشیان در جنوب شرقی ایران بوده است. این محوطه را در دهه ۶۰ میلادی امبرتو شراتو باستان‌شناس ایتالیایی پیدا کرد و سپس کاوش‌های باستان‌شناختی را در سال ۱۹۶۲ میلادی آغاز کرد. دهانه غلامان شهری بزرگ است. این شهر حدود ۱/۵ کیلومتر از شرق به غرب و عرض بین ۳۰۰ تا ۸۰۰ متر است. بررسی‌های باستان‌شناسی نشان داده است که ساختارهای این شهر روی یک تراس بلندی ساخته شده‌اند و دست‌کم در دو دوره استقرار از آنها استفاده شده است. نگاهی به دو نوع ساختار معماری متفاوت، یعنی ساختمان‌های بسیار بزرگ و ساختمان‌های کوچک‌تر نشان‌دهنده کاربری‌های متفاوت این بناها هستند. در میان ساختمان‌های بزرگ ساختمان شماره ۳ یک سازه بزرگ دینی بوده و ساختمان شماره ۱ یک بنای بزرگ مدنی و ساختمان شماره ۲ یک ساختمان اداری و ساختمان‌های ۴ و ۵ و ۶ و ۷ که مسکونی و شخصی بوده‌اند که همگی در بخش شرقی شهر قرار داشته‌اند و ساختمان‌های بزرگ ۱۵ یک بنای

Dahāneh-ye Qolāmān, Achaemenid City in Southern of Iran, Seyed Mansour Seyed Sajjadi (ed.), Tehran, Arjyramna Press and Tissaphernes Archaeological Research Group, 2019, 316 Pp, ISBN: 978-622-95482-0-2

می‌شود. این ساختمان به تشریفات و امور مذهبی اختصاص داشته است. یک‌رشته از هفت سکوی آتش به ستون‌های دالان جنوبی که دالان ورودی باشد تکیه کرده‌اند. بناهایی که در دالان‌های شرق و شمال قرار دارند جنبه مقدس داشته و وضع بسیار مبهمی دارد. در آنها در حدود ۱۳ سکوی آتش با ساختار مخصوصی دیده می‌شود که با طاق‌های خمیده شکلی پوشیده‌اند و علاوه بر اینها هفت تخته‌سنگ برای انجام مراسم قربانی در آنجا دیده می‌شود.

صنعتی با تولیدات مذهبی. ساختمان‌های شماره ۱۶ و ۱۷ نیز جزو ساختمان‌های بزرگ عمومی و همگانی بوده‌اند.

کتاب دهانه غلامان، شهری هخامنشی در جنوب شرقی ایران شامل مقدمه، درآمد و بخش باستان‌شناسی و نیز بخش بررسی، مرمت و حفاظت است. بخش نخست کتاب، هشت مقاله از پژوهشگران ایرانی و غیرایرانی است که درباره باستان‌شناسی دهانه غلامان است. بخش دوم کتاب نیز شامل دو مقاله درباره مرمت و حفاظت دهانه غلامان است.

سیدسجادی در مقدمه‌ای که بر این کتاب نگاشته است نخست به آغاز کاوش‌های باستان‌شناختی در محوطه دهانه غلامان پرداخته است، چنانکه این محوطه را طی سال‌های اولیه دهه شصت میلادی گروه باستان‌شناسی مؤسسه ایزمئو کاوش کرد و سپس کار بررسی و پژوهش در آن تا سال ۱۳۷۹ به تعویق افتاد. در این سال گروه باستان‌شناسی شهر سوخته مأموریت یافت تا کار کاوش و پژوهش در این محوطه باستانی را نیز جزو برنامه‌های پژوهشی خود انجام دهد. نخستین مقاله گزارشی با عنوان هیئت

باستان‌شناسان ایتالیایی در سیستان است که امبرتو شراتو کاشف و نخستین کاوشگر دهانه غلامان نوشته است. او در این مقاله به نمایان شدن معماری دهانه غلامان پرداخته است که در آن مجموعه‌ای از ساختمان‌های بزرگ مشاهده می‌شود که از خشت ساخته شد که اندازه ضلع یکی از آنها به ۷۳ متر می‌رسد. از میان ساختمان‌هایی که تا به حال کشف شده قابل توجه‌تر از همه ساختمان مربعی است که ضلع آن ۵۳ متر و دارای برج‌هایی با چهار دهلیز داخلی است که به حیاط وسیعی منتهی

دهانه غلامان ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۴ به برخی از نتایج به‌دست‌آمده از این کاوش‌ها پرداخته است. نخستین فصل کاوش در دهانه غلامان پس از انقلاب از سال ۱۳۷۹ آغاز شد و تا سال ۱۳۸۴ ادامه پیدا کرد. او پس از بررسی این محوطه چنین بیان می‌کند که شهر دهانه غلامان عمر بسیار کوتاهی بین ۱۵۰ تا ۲۰۰ سال در سده‌های ششم و پنجم پیش از میلاد داشته و خلاف بسیاری از شهرهای باستانی دیگر که در طول زمان رشد کرده و از شکل روستاهای کوچک به شکل شهرهای بزرگی درآمده‌اند نبوده بلکه با برنامه‌ریزی پیش‌بینی‌شده و نقشه قبلی و اهداف خاصی بنا شده و از این جهت نمونه مهمی برای مطالعه روند تاریخ شهرسازی در ایران دوران تاریخی است. در این شهر تعداد زیادی از ساختمان‌های بزرگ و همگانی و مذهبی در کنار خانه‌های مسکونی مردم دیده می‌شود.

ششمین مقاله با عنوان سه تصویر از دوره هخامنشی در دهانه غلامان است که نوشته سیدمنصور سیدسجادی و فرامرز صابر مقدم درباره نقاشی‌های دیواری پیدا شده در دهانه غلامان است. نقاشی‌هایی از دوره هخامنشی در سومین فصل کاوش‌های دهانه غلامان در پاییز سال ۱۳۸۱ به‌دست آمد. آثار نقش‌های رنگی از اتاق شماره ۲۵ و نقش‌های کنده‌شده‌ای از درگاهی بین اتاق‌های شماره ۲۳ و ۲۴ به‌دست آمد.

در آغاز کاوش و پس از حدود یک متر آثار لکه‌های رنگ قرمز و خطوط سیاه‌رنگی به‌صورت پراکنده روی دیوارهای آن دیده شد که بسیار فرسوده بودند. موریانه‌ها و کرم‌ها به بسیاری از بخش‌های دیوارهای این اتاق صدمه زده و آثار کرم‌خوردگی در کلیه سطوح به‌خوبی نمایان است که باعث تخریب و فرسودگی نقاشی‌ها شده‌اند. یک بررسی دقیق نشان

مقاله دیگری نیز از امبرتو شراتو با عنوان نخستین گزارش مقدماتی کاوش‌های دهانه غلامان (سیستان-ایران ۱۳۶۲-۱۳۶۳) منتشر شده درباره کاوش‌های دهانه غلامان است. او در بخشی از این نوشته به ساختمان شماره سوم یا ساختمان مقدس می‌پردازد. در سطح دشت ساختاری بزرگ با نقشه مربع، به ابعاد $۵۴/۳۰ \times ۵۴/۳۰$ ، وجود داشت که دارای یک درب ورودی در قسمت جنوب و یک حیاط بزرگ مرکزی و چهار ایوان در چهار جهت حیاط مرکزی بود. هر ایوان دارای دو ردیف ستون‌های مربع شکل با اتاق‌های گوشه‌دار مربع شکل پلکان‌دار احاطه شده بود. وضعیت حیاط چنان بود که روحانی بودن و تقدس بنا را به‌خوبی نشان می‌داد. در مرکز حیاط سه محراب مستطیل شکل بزرگ در جهت شمالی-جنوبی قرار داشت. هر محراب دارای یک پایه بود و محراب مرکزی با وجود شباهت با محراب‌های شرقی و میانی، از نظر ساختاری تفاوت‌هایی با محراب غربی داشت.

سومین مقاله نیز از شراتو با عنوان شواهدی از زندگی مذهبی در دهانه غلامان سیستان است. شراتو براساس یافته‌های باستان‌شناختی ساختمان شماره ۳ فرضیه‌هایی درباره دین ساکنان این محوطه بیان کرده است.

مقاله چهارم با عنوان دهانه غلامان: شهری هخامنشی در سیستان، نوشته سیدمنصور سیدسجادی است. او در این مقاله به کاوش‌های دهانه غلامان در پیش از انقلاب اسلامی ایران پرداخته است و با مروری بر کاوش‌های انجام شده و نیز پژوهش‌های پژوهشگران سرشناسی همچون گرانرو نیولی جایگاه مهم این محوطه در دوره هخامنشی نشان داده است.

مقاله پنجم نیز نوشته سیدمنصور سیدسجادی است که با عنوان نگاهی مختصر به کاوش‌های

انسان ریخت بر سفال، مهر، نشانه سنگ تراشان و تمغاها نیز مشاهده شده اما بازشناسی ارتباط میان اینها بسیار دشوار است.

بخش دوم این کتاب به چگونگی حفاظت و مرمت و نگهداری آثار مربوط به دهانه غلامان پرداخته است. نخستین مقاله این بخش شناسایی و بررسی باستان‌شناسی محوطه دهانه غلامان-سیستان (و بررسی آزمایشی و ژئوفیزیک) نوشته کورش محمدخانی و بامشاد یغمایی است. دومین مقاله این بخش عملیات حفاظتی در ساختمان شماره ۳ دهانه غلامان سیستان نوشته لوکا ماریانی درباره برخی عملیات حفاظتی در کوه خواجه و دهانه غلامان است که آن را نیز حسین سرحدی دادیان به فارسی ترجمه کرده است.

برآیند

کتاب دهانه غلامان، شهری هخامنشی در جنوب شرقی ایران کتابی درباره باستان‌شناسی و نیز مرمت و حفاظت دهانه غلامان سیستان است. اگرچه برخی از مقاله‌های این کتاب، بیشتر در مجله‌های گوناگون منتشر شده، گردهم‌آوردن آن مقاله‌ها در این کتاب و نیز افزودن مقاله‌های پژوهشی تازه با رویکردهای پژوهشی جدید باعث شده است که این کتاب، کتابی ارزنده در زمینه پژوهش‌های دوره هخامنشی در سیستان باشد و آگاهی علاقه‌مندان به این زمینه را بیش از پیش کند.

می‌دهد که تقریباً سطح کلیه دیوارهای داخلی این اتاق نقاشی شده بوده است. در گوشه و کنار اتاق و دیوارهای آن، اثر نقاشی‌های منفرد به شکل خط‌های راست و مایل دیده می‌شود که بقایای یک جانور درنده و دو نفر سوار بر جانوران چهارپا و به احتمال اثر یک چکمه را به‌زحمت می‌توان در میان آنها تشخیص داد.

هفتمین مقاله نوشته برونو جنیتو با عنوان رایج‌ترین گونه‌های سفال و تنوع مکانی آنها در دهانه غلامان سیستان که حسین سرحدی دادیان آن را به فارسی برگردانده است. جنیتو با بررسی سفال‌های این محوطه به این برآیند می‌رسد که باید روی مشخصه صنعتی محصولات سفالی دهانه غلامان به سبب سطح بسیار بالای اجتماعی-اقتصادی آنها متمرکز شویم. دو سنت سفالگری در حال حاضر در محوطه مشاهده می‌شود، اولی به اواخر عصر مفرغ و دوره آهن در آسیای مرکزی وابسته است و دومی به عصر هخامنشی مربوط است که عمدتاً با جنوب غربی ایران در ارتباط هستند و به احتمال انعکاسی از طول مراحل استقرار در شهر را نشان می‌دهند.

مقاله هشتم با عنوان نشانه‌های انسان ریخت (؟) بر مهر و سفال دهانه غلامان: ارزیابی چند فرضیه نوشته زهره زهبری است. او پس از بررسی مهرها و سفال‌های دهانه غلامان به این برآیند می‌رسد که نشانه انسان ریخت از ساختمان‌های گوناگون به دست آمده است. بیشتر این نشانه‌های انسان ریخت از ساختمان ۱۵ و ۲۳ به دست آمده است. نشانه‌های

کتاب‌نامه | Bibliography

- sicus, 2(3), 7-23. <https://doi.org/10.22034/sp.2024.478210.1012>
امان‌الهی، حمید و علیکاهی، محمود. (۱۴۰۳). شیوه استخراج و انتقال سنگ در دوره هخامنشی، پژوهش موردی:

- احمدی، داریوش. (۱۴۰۳). هخامنشیان، خلیج فارس و نیروی دریایی پارس. سینوس پرسیکوس، ۲(۳)، ۷-۲۳
Ahmadee, D. (2025). Achaemenians, the Persian Gulf and the Persian Navy. *Sinus Per-*

- ed: The Archaeological Legacy of Esmail Yaghmaei in the Borazjan Plain. *Sinus Persicus*, 2(4), 37-78. <https://doi.org/10.22034/sp.2024.492249.1023>
- سلحشور، علی اصغر. (۱۴۰۳). واکاوی جایگاه و اهمیت پیشکش‌های شاهی در شاهنشاهی هخامنشی، جهان ایرانی، ۲(۳)، ۵۱-۸۳.
- Salahshour, A. A. (2025). Analyzing the Status and Importance of Royal Gifts in the Achaemenid Empire. *Persian World*, 2(3), 51-83 (in Persian). <https://doi.org/10.22034/pw.2025.220347>
- شارپ، رالف نارمن. (۱۳۴۶). فرمان‌های شاهنشاهان هخامنشی. شیراز.
- Sharp, Ralph Norman. (1967). *The inscriptions in old persian cuneriform of the Achaemenian emperors*, Shiraz.
- فرجامی، محمد. (۱۴۰۴). نویافته‌های هخامنشی از خراسان جنوبی، پژوهش موردی: تپه سهل‌آباد نهندان. جهان ایرانی، ۲(۴)، ۶۹-۱۰۱.
- Farjami, M. (2025). The Characteristics of Achaemenid and Post-Achaemenid Art and Pottery in Eastern Iran: Case Study of Sahlabad Tepe, Nehbandan, South Khorasan. *Persian World*, 2(4), 69-101. <https://doi.org/10.22034/pw.2025.220363>
- محجوب شیشه‌گری، مهسا و غضنفری، کلثوم. (۱۴۰۳). جابه‌جایی جمعیتی در دوره هخامنشی، پژوهشنامه ایران باستان، ۳(۱۱)، ۳-۲۳.
- Mahjoob Shishegar, M. and Ghazanfari, K. (2024). A Reflection on Deportation during the Achaemenid Period. *Ancient Iranian studies*, 3(11), 3-23. <https://doi.org/10.22034/ais.2024.473106.1108>
- محسن‌زاده، میلاد و احمدی، سر که وت. (۱۴۰۴). مطالعات سازه‌ای کاخ آپادانای تخت‌جمشید. جهان ایرانی، ۲(۴)، ۱۰۳-۱۴۹.
- Mohsezzadeh Karimi, M. and Ahmadi, S. (2025). Structural Studies of the Apadana Palace in Persepolis. *Persian World*, 2(4), 103-141. <https://doi.org/10.22034/pw.2025.220364>
- ویسی، مهسا. (۱۴۰۳). نقش گرجستان در امنیت مرزهای امپراتوری هخامنشیان، کاسبی، ۲(۳)، ۱۷-۲۸.
- Veisi, M. (2025). The Role of Georgia in the Border Security of the Achaemenid Empire. *Caspian*, 2(3), 17-28. <https://doi.org/10.22034/cj.2024.488269.1013>
- معدن‌های سنگ شناسایی شده مرودشت. جهان ایرانی، ۲(۳)، ۱۰۹-۱۴۳.
- Amanollahi, H. and Alikahi, M. (2025). The Method of Stone Extraction and Transportation in the Achaemenid Period: A Case Study of the Identified Stone Quarries in Marvdasht. *Persian World*, 2(3), 109-143 (in Persian). <https://doi.org/10.22034/pw.2025.220349>
- بابادی، امین و زرین‌کوب، روزبه. (۱۴۰۴). گستره نفوذ اقوام تشکیل‌دهنده اتحادیه سکا‌های هومورگا، جهان ایرانی، ۲(۴)، ۳-۳۴.
- Babadi, A. and Zarrinkoob, R. (2025). The Extent of the Influence of the Constituent Tribes of the Amyrgians Scythians Union. *Persian World*, 2(4), 3-34. <https://doi.org/10.22034/pw.2025.220361>
- خانی‌پور، مرتضی. (۱۴۰۳). تأثیر تافونومی سیاسی بر باستان‌شناسی هخامنشی فارس، ایران. جهان ایرانی، ۲(۳)، ۷-۲۷.
- Khanipour, M. (2025). The Impact of Political Taphonomy on Achaemenid Archaeology in Fars, Iran. *Persian World*, 2(3), 7-27 (in Persian). <https://doi.org/10.22034/pw.2025.220340>
- دارا، مریم. (۱۴۰۳). تأثیر هنر اورارتویی بر هنر هخامنشی. جهان ایرانی، ۲(۳)، ۲۹-۴۹.
- Dara, M. (2025). The Influence of the Urartian Art on the Achaemenid Art. *Persian World*, 2(3), 29-49 (in Persian). <https://doi.org/10.22034/pw.2025.220346>
- رایگانی، سیدابراهیم؛ حبیب‌زاده؛ آذین و علینی، میثم. (۱۴۰۳). مطالعه شکل‌گیری و تداوم نقش‌های حامل در راستای تداوم «مفهوم پادشاهی» در هنر هخامنشی. جهان ایرانی، ۲(۳)، ۸۵-۱۰۸.
- Raiyghani, S. E., Habibzadeh, A. and Aliei, M. (2025). Studying the Formation and Continuity of Barrier Motifs in the Persistence of the "Concept of Kingship" in Achaemenid Art. *Persian World*, 2(3), 85-108 (in Persian). <https://doi.org/10.22034/pw.2025.220348>
- رهبر، مهدی. (۱۴۰۳). ایران و یونان در جهان باستان، سینوس پرسیکوس، ۲(۳)، ۸۱-۱۰۵.
- Rahbar, M. (2025). Persia and Greece in the Ancient World. *Sinus Persicus*, 2(3), 81-105. <https://doi.org/10.22034/sp.2024.490207.1015>
- زهبری، زهره. (۱۴۰۴). از سنگ سیاه تا دهقاید: میراث باستان‌شناسی اسماعیل یغمایی در دشت برازجان، سینوس پرسیکوس، ۲(۴)، ۳۷-۷۸.
- Zehbari, Z. (2025). From Sang-e Siah to Dehqa-

English

- Aryamanesh, Sh. (2025). Scythians: Once Upon a Time in Persia. *Persian World*, 2(4), 165-184. <https://doi.org/10.22034/pw.2025.220366>
- MehrAfarin, R. (2021). Functional Analysis of the Structure No. 3 of Dahān-e Qolāmān in Sistan of Iran. *Persica Antiqua*, 1(1), 53-68. <https://doi.org/10.22034/pa.2021.134073>
- Rahbar, M. (2023). Achaemenid Sarcophagi of Hossein-Abad in Susa, Iran. *Ancient Iranian Studies*, 2(7), 33-41. <https://doi.org/10.22034/ais.2023.414980.1049>
- Yaghmaei, E. (2023). An Insight into Achaemenid Golden Bowl. *Ancient Iranian Studies*, 2(6), 77-83. <https://doi.org/10.22034/ais.2023.404143.1044>

© 2026 The Author(s). Published by Tissaphernes Archaeological Research Group, Tehran, Iran. **Open Access.**

This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives License (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>), which permits non-commercial re-use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited, and is not altered, transformed, or built upon in any way.

The ethical policy of Sinus Persicus is based on the Committee on Publication Ethics (COPE) guidelines and complies with International Committee of Sinus Persicus Editorial Board codes of conduct. Readers, authors, reviewers and editors should follow these ethical policies once working with Sinus Persicus. The ethical policy of Sinus Persicus is liable to determine which of the typical research papers or articles submitted to the journal should be published in the concerned issue. For information on this matter in publishing and ethical guidelines please visit www.publicationethics.org.